

Tíz évvel ezelőtt távozott a földi életből a Bokor Község egyik legeredetibb és leghatékonyabb egyénisége, Dombi Ferenc nyugalmazott plébános, akiben a Hang Község tagjai ihlető alapítójukat tisztelik. Rá emlékezve közöljük az általa készített válogatást az 50 évvel ezelőtti II. Vatikáni Zsinat egyik dokumentumából, illetve e válogatáshoz fűzött rövid kommentárját: mindkettő hitelesen idézi föl alakját.

A Zsinatot olvasva

Határozat a püspökök pásztori tisztségéről az Egyházban

1. „Amint az Atya küldte őt (Jézust), úgy küldte ő is apostolait, hogy felépüljön Krisztus teste (Ef 4,12), vagyis az Egyház.” „Feladatuk, hogy Krisztusnak, az Örök Pásztornak a művét mindenkor folytassák.”

6. „Különösen legyen gondjuk azokra a vidékekre, ahol a keresztény hívek abban a veszélyben forognak, hogy elhanyagolják a keresztény élet feladatait, vagy netán magát a hitet is elvesztik.” „Ezért minden erejükkel arra törekedjenek, hogy az evangélium hirdetésének és az apostolkodásnak a műveit a hívek lelkesen felkarolják és előbbre segítik.” „Ügyeljenek, hogy erejükhöz mértén enyhítsenek azokon a bajokon, amelyekkel más egyházmegyék vagy vidékek küszködnek.”

7. „Tanúsítsanak testvéri együttérzést főképpen azok iránt a főpapok iránt, akik Krisztus nevéért rágalmatokat és zaklatásokat szenvednek el, börtönben raboskodnak vagy szolgálatukban akadályozva vannak; így enyhítse és csillapítsa fájdalmaikat a testvérek imája és tevékenysége.”

10. „Nagyon hasznos lenne, ha a tudásban és tapasztalatban és erényekben kiváló híveket jobban meghallgatnák.”

11. „Apostoli tisztségüket úgy lásdák el a püspökök, mint Krisztus tanúi az összes emberek előtt.”

12. „Tanítóhivataluk gyakorlásában – ez a püspökök legelső kötelességei között is az első – Krisztus evangéliumát hirdessék az embereknek. Tárják eléjük Krisztus teljes titkát, vagyis azokat az igazságokat, amelyeket nem tudni annyi, mint Krisztust nem ismerni.”

13. „Különös gondjuk legyen a szegényekre és az alacsony sorsúakra: azért küldte őket az Úr, hogy nekik vigyék meg az örömhírt.”

14. „Örködjének azon, hogy mind a gyerekek és a serdülők, mind a fiatalok, de még a felnőttek részére is szorgos buzgósággal tartsák meg a hitoktatást. Ez a tanítás a Szentírásra támaszkodjék.” „Legyenek azon is, hogy a felnőtt katekumenek oktatását újra bevezessék.”

15. „Tartsák emlékezetükben, hogy az emberekért vannak.” „Szüntelenül fáradozzanak azon, hogy az imádságnak és az ige szolgálatának szenteljék magukat” (ApCsel 6,4). „Mint a tökéletesség mesterei, nekik példát kell adniuk az életszentségre szeretetben, alázatosságban, egyszerű életmódban.”

16. „Atyai és pásztori feladatuk betöltésében legyenek a püspökök övéik körében, mint akik szolgálnak, jó pásztorok, akik ismerik juchaikat, de akiket azok is ismernek; igazi atyák, akiket a mindenki iránti szeretet és a mindenkiről való gondoskodás lelkülete különböztet meg.” „Vegyék körül mindig különös szeretettel a papokat, hiszen azok az ő feladataik és gondoskodásuk egy részét vállalják, és végzik oly odaadással a mindennapos lelkipásztorkodásban: fiaiknak, barátaiuknak tekintsék őket; ezért mindig készségesen hallgassák meg őket, és törődjenek a velük való kölcsönösen meghitt jó viszony által az egész lelkipásztori munkát előbbre vinni.” „Támogassák az olyan kezdeményezéseket, összejöveteleket, ahol a papok különösen a Szentírásban és a teológiában mélyebb ismereteket szerezhetnek.”

19. „A püspökök természetszerűleg teljes és tökéletes szabadságnak és bármely világi hatalomtól való függetlenségnek örvendenek.”

21. „A püspökök elaggott koruk vagy más alapos ok miatt, ha már nem egészen alkalmasok hivataluk

betöltésére, nyújtsák be tisztségükről való lemondásukat.”

28. „Hogy a lelkek szolgálata mind jobban és jobban célt érjen, a püspök szívesen hívja megbeszélésre a papokat, különösen lelkipásztori kérdésekben.”

30. „Ha a plébánosok a személyek bizonyos csoportjait nem tudják megközelíteni, hívjanak segítségül másokat, világiakat is, hogy azok nyújtsanak segítséget az apostolkodás területén.” „Tanítói tisztségük betöltésére a plébánosok a világiak közreműködését is kérjék.” „Lelkipásztori kötelességük ellátásában mindenekelőtt arra törekedjenek a plébánosok, hogy nyájukat megismerjék, látogassák tehát a házakat, törődjenek odaadóan a szülőkkel, és azon fáradozzanak, hogy a hívek az apostoli munkálkodásban segítséget nyújtsanak.”

31. „A plébánosok számára legyen meg plébániájukon az az állandóság hivatalukban, amelyet a lelkek java megkíván.” „Azokkal a plébánosokkal szemben, akiket komoly ok akadályoz kötelességük kielégítő és gyümölcsöző teljesítésében, fennáll a sürgető kérés, hogy mondjanak le hivatalukról.”

Ne zavarjon meg senkit az a tény, hogy a fentieket olvasva egyetlen püspök atyánkra sem ismerünk rá. A zsinati határozat a fenti szövegnél kb. 25-ször terjedelmesebb anyaggal gondoskodott arról, hogy püspök atyáink aránylag nyugodt lelkiismerettel tegyék éppen az ellenkezőjét annak, amit a fenti szöveg javall. Például a FŐHATALOM, MÉLTÓSÁG, FELSŐBBSÉG és hasonló tartalmú szavak megközelítő pontossággal 53-szor fordulnak elő a 44 pontból álló határozatban.

Dombi Ferenc